

NEW YORK SATIRE

Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργκαν Κάρνετζι και πλέει στο χρυσάφι.

Τὴν ἐβδομάδα μιὰ φορά τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνει
και τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στην τσέπη του θὰ μπαίνει
μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
νὰ κἀνὴ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς και μεις μ' ἐκείνον χάζι.

Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας, τέταρτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ και τὸ Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Και γιὰ μᾶς Δεκέμβρη πρώτη
και γιὰ κάθε πατριώτη.

Ἄν θέλῃ ὁμως και κανεὶς συνδρομητῆς νὰ γείνη
δυσὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίγη,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν και 'μεις ἐράνους ὅπως ἄλλοι
τὴν συνδρομὴ του ὁ καθεὶς νὰ τὴν προκαταβάλῃ.

Χίλια ἐνηηκόσια μὲ δέκα και ἐπτὰ
ποῦ προπαγάνδες σὰν στραβὲς μᾶς χόρτασαν λεπτὰ.

Ἀριθμὸς τριάντα εἶναι ὁ παρὼν πλὴν σὺν ἐνηνὰ
ποῦ οἱ Οὔνοι θὰ ἀδειάσουν τῶν Φρατέλων τὴ γωνιά.

Σὲ μετρομένη γλῶσσα
πολεμικὰ καμπόσα.

True translation filed with the Postmaster at New York N. Y. on the 1 December 1917 as required by the act of October 6th, 1917.

Π.—Καλή σου μέρα Φασουλῆ.
Φ.—Καλή μου και καλή σου
Φέρε τὴν νταραβίρα μου και πᾶρε τὸ βιολί σου
Π.—Γιὰ ποῦ θὰ πᾶμε Φασουλῆ;
Φ.—Ἐλα τὸν φράχτη, φράχτη
νὰ τραγουδήσωμε και μεις τὸν Ἐθνικὸ μας Κράχτη
γιατὶ σὰν ἔρθῃ ἀνοιξὶς και τὸν Ἀπρίλη μῆνα
ὁ ξεὶν ἀγγέλλειν γέγραπται νὰ δοῦμε τὴν Ἀθήνα.
Π.—Παραληρεῖς μοῦ φαίνεται κακόμοιρε καρντάση
και θὰ φωνάξω τὸν Παπᾶ νάρθη νὰ σὲ διαβάσῃ.
Φ.—Τρέχουν τὰ χρόνια σὰν νερό, γοργοκυλοῦν οἱ μῆνες
Π.—Στοὺς Κεντρικοὺς πλὴν ἄρχισαν παρντὸν νὰ
μπαίνουν σφῆνες
κι' ὄλω και τὴ ζυγώνομε τὴ μάγισσα Εἰρήνη
ποῦ μὲ ποδάρια εἴκοσι χιλιάδες ἔχει γίνει.
Φ.—Τῆς αὐτοσυντηρήσεως κυριαρχεὶ ὁ Νόμος
Λίγο ψωμί μεσ' στὸν ντουρβά και μαζουρὸς ὁ
δρομὸς.

ποῦ στην εἰρήνη φέρεται τὴ διαρκῆ κι' ὠραία
ποῦνχει στομάχι κι' ἄντερα και δάχτυλα μακραιά.
Βλέπω.

Π.—Τί βλέπεις Φασουλῆ;
Φ.—Χιλιάδες πέρα μίλια
φούρνους κυτάζω μὲ ψωμιά, λαγόνες μὲ πετραχίλια
και κεραμίδια μακρουλά κόσμος κρατῶν στο χέρι
φαναζεὶ ζῆτω κι' ὡσανὰ Μεσσία μου Λευτέρη.

Και τί δὲν βλέπω γύρω μου μαγκούφη Περιλέτο
Νέους ὁ Λευτεράκης μας θριάμβους αἶρει φέτο
οἱ Βασιλεῖς τὸν δέχονται κι' οἰτύπουργοι μὲ βάγια
τοῦ λέν ἐσὺ Λευτέρη μου μᾶς ἔχεις κάνει μάγια
κι' ὄλους γιὰ σένα σήμερον μᾶς ἔχει πιάσει τρέλλα
ἀπὸ τὴν Πόλι ἔρχομαι και στην κορφὴ κανέλλα.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ πατερντὶ και στὴ μεγάλη μπόρα
θαρθῆ και ὁ Λευτέρης μας στὴ μακαρία χώρα
Τῶν φωνηέντων γὰρ φησὶ τοῦ Κράτους
ἐλλειπόντων
οὐδὲν γενέσθαι δυνατόν ἐστὶ ἐκ τῶν δεόντων.

Παντοῦ προβάλλει σίδηρος και αἱμάτια αἰλάκια
ἀνάτριχα τοῦ Κάιζερ προσβλέπω τὰ μουστάκια
ποῦ πρὶν περάσῃ Περιλιῆ ὁ χρόνος ποῦ μᾶς
φθάνει
αὐτὸς φραγκοῦρτες ὁμορφες μὲ συγχωρῆς θὰ
φτιάνη
κι' ἐγὼ μὲ σβάχτιν, σβούχτιν, σβὰν θὰ τρέχω ὅπως
τόσοι
νὰ πέρνω πότε θερεσὲ και πότε ἐπὶ πιστώσει.

Κυτάζω συγκρουόμενα στρατεύματα και στόλους
ἐπὶ κι' ὑπὸ τὴν θάλασσαν παρατηρῶ διαβόλους
κι' ὁ Μπίγκ ἐξικιούση ἔσπασε τοῦ Χίντεμποργκ
τὰ πίσω
κι' ἂν δὲν σ' ἀρέσ' ἡ μέση μου νὰ τὴνε πελεκήσω.

Παντοῦ μοχαῖρι και φωτιά. Ἄβε μαγκούφη ἄβε
οἱ Ἴταλοι κρατήθηκαν πῶς λένε στο Πιαβε
και ὁ Μακένσεν φαίνεται πῶς δὲν θὰ κάμῃ βῆμα
γιατὶ μιὰ φᾶτσα ἔρχεται, δυσὸ τέρτσος ἀλὰ πριμα.
Ἄου στραφῆ τὸ βλέμμα μου παντοῦ αἱμάτων
φρίκη.
Ἄναχωγὴ μοῦ φανεται ζητοῦν οἱ Μπολσεβίκοι

